

Úlové reformy, úlové otázky:

M. KUNTZSCH 1928 –

Jest málo hospodářů, kteří ošetřují svá zvířata s malým porozuměním. Buďto zanedbávají a nebo dráždí jejich city. Seznámili se včelař dokonale se všemi vlastnostmi včel a vnikne do jejich života, vstupuje s úctou do včelína. Stará se o své miláčky, ale je bezúčelně neznepokojuje. Včelař má hospodařit s časem, neboť čas jsou peníze. Klíč k dosažení úspěchu jest nejen v úlu, ale i v dokonalé metodě. Výkony provedené tak, jak si je člověk vzhledem k sobě představuje, neodpovídají vždy přirozenému životu včel, což dávají najevo bodáním.

Podmínky zdaru jsou:

1. časté pročitání „Včelařských otázek“
2. bystrý úsudek a rozvaha včelaře
3. smysl pro hospodaření a vytrvalá láska k pořádku
4. jako při každém jiném podniku praktické umístění a nejlepší pomůcky.
5. (moje) obchodního ducha.

Jsou-li tyto předpoklady splněny, stává se včelaření „Zlatým dolem“, Včelařství je živností, která vyžaduje podnikavosti. Že mnohý zanechá včelaření, není nic zvláštního, stává se to i u jiných podniků.

Kdo nemá lásky k přírodě, necítí s včelkami a nemyslí se do jejich stavu, nedodělá se takových úspěchů jako včelař, který bystře pozoruje a pracuje, a který pro včely zapomene snad i na snídani.

Mnohý včelař nepozná přednosti nového učení, neboť příliš lpí na svých zvycích. Vyčte-li něco z knih, ihned přemýšlí, jak by to změnil a jak by to totiž po svém úsudku „zlepšil“.

Nejškarednějším zvykem jest vychloubati se ve společnosti svou zdatností, „Mám od jednoho včelstva 100kg medu“ vynášejí se, ale zamlčují, že jim třeba polovina včel padla a druhou polovinu pospojovali, Mnohý včelař po tom zapochybuje, „Má-li řečník při 100 včelstvech průměrně 100 kg medu, což je příjem značný a dosažený za několik měsíců, proč nezanechá svého povolání a raději výdělečně nevčelaří. Háček vězí v tom, že není průměr jako průměr, do průměru je třeba započítat všechna včelstva, i slabá a i zrušená a i prázdné úly a i provozovací kapitál .

Vývoj úlů

Mnohem jednodušší na Slovensku kde od klátů a košnic přešli přímo k nástavkovým úlům. Od roku 1935 je tam normalizovaná míra, která byla stanovena na základě těchto podmínek:

1. jen jednu míru na včelíně
2. stejná míra v plodišti i medníku
3. lepší kontrola pomocí stavebního rámků
4. při menší práci, více včelstev

doplňující otázky

- a. dobré přezimování
- b. nejrychlejší vývoj na jaře
- c. možnost vymetání medu co nejdříve
- d. udržení výkonných včelstev přes snůškové přestávky při správném odnětí medových přebytků.
- e. úspora nákladů a práce.

Typ A – původní Zander, **42x22** cm používá jedno plodiště a dva medníky plástová plocha 216dm²

Typ B- **42x27,5** stejné plodiště i medník **200dm²**, možno použít ještě polomedník **42x17cm, nebo 42x22**

Typ C – **42x36 cm** 9 rámků v plodišti a medník **42x22x ztluštělé 208dm²**

Natšinův ležan 45x26, nebo 45x34 pro doplnění a pro starší a slabší včelaře.

Zásada mít do hlavní snůšky 80-90 dm² plodové plochy.

V čechách několik etap úlových reform, až míra 39x24cm měla dát český standart (Adamec 1925) s úly Standarty, Univerzály, Pětiletky, Budečáky Čechoslováky atd. sice se vždy mluví o Ameríkanech, ale jsou opomíjené, jde z nich strach je vyzkoušet. Názor že máme malé snůšky a horší snůškové podmínky převládá. Až v 80 letech Tachov a Třeboň a Optimal a nyní znovuzrození Langstrotha.